

Szerkesztői és kiadó iroda:

NYIREGYHÁZÁN.

Széna-tér 121-ik szám alatti házban.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Nyílt tér alatt 30 kr. bélyegdíjon kívül minden háromszor használt garmond-sorért 25 kr. o. é. fizetendő.

NYIR.

SZABOLCSMEGYEI KÖZLÖNY.

Vegyes tartalmu hetilap. — Megjelenik minden szombaton este.

A felsőtiszavidéki Gazdasági-Egylet, a szabolcsi Honvéd-Egylet és a nyiregyházi Terményesarnok hiteles közlönye.

Külföldre nézve kiadó-hivatalunk számára hirdetéyményeket elfogad: Haasenstein és Vogler Bécsben, Hamburgban, Berlinben, M.-Frankfurtban, Baselben és Lipsében. — Pesten: Zeisler M.

GAZDÁSZAT.

Reflexiók.

II.

E lapok f. é. 17-ik számában megjelent cikkemben, egyebek között a vidékünkön — csaknem — divatba jött „örökös takarmányhiányt” is említvén, felvevén — t. szerkesztő ur barátom engedelmével, — az eljuttat fonalat: ezuttal szándékom, épen ezen hiány okait, és gazdaságunkra kiható káros következtetéseit, kissé megvilágítani.

Minden kétséget kizár, hogy — a mezei gazdaságnak jelen előhaladott állapotában, — az avval foglalkozónak szakismeretre, helyes ítéletre, legfőképpen számító észre van szüksége; hogy — egyrészt — a gazdasági tudomány előhaladtával, ő is előbbre törhessen, — saját értelmi haladását tekintve, — avval egyenlő lépést tarthasson; másrészt, hogy képes levén számokra fektetni, számokkal indokolni minden műveleteit, — könnyen és biztosan felismerhesse a gazdaságában létező helyes arányokat: anélkül, hogy ez által gazdaságában bomlás- és rendtelenségeknek nyitna utat; szóval, hogy képes legyen okszerűen, helyesen és jól gazdálkodni.

Már pedig okszerűen, helyesen és jól gazdálkodni nem annyit jelent, mint kihúzni egyszerre, vagy rövid idő alatt gazdaságunkból a lehetőségig fokozott legtöbb hasznót: de igen is, annyit tesz: a legmagasabb pontig fokozott hasznót, lehetőségig állandóvá tenni, gazdaságunknak megerősítése, megkárosítása nélkül.

Már pedig tény, hogy napjainkban — csaknem — axiómává lett az okszerű gazdálkodásnak ama téves definitiója, nemcsak kisbirtokosoknál, kik — az urbéri viszonyok megszünte készületlen találván őket, — az eddig nem ismert adók növekedtével, a föld zsarolását tekintették egyedül kinálkozó expediensül, mely őket zavarukból kiségitendő volt; de legfőképpen bérlőinknél, kik — a kialakult haszonbéri összegnek, nyereségül, 10-el megsokszorozott eredményére számítván, — egész lelki nyugalommal ilyenképen okoskodnak: „Csak nekem legyen hopp, — mig a bérlet tart, — a tulajdonos gazdának — ő lássa, — lehet kopp!”

És épen ebben rejlik a megyénkben divó takarmányhiány egyik legfőbb oka. — Mert könnyebben levén értékesíthető a szem, mint a termelt takarmány, melynek pozitív értéke csupán házi állatainknak javulásában, s így értékben való emelkedésében fekszik és megkerül, mi természetesebb, mint az, hogy a meggondolatlan gazda, ki a jövőre nem hajt, a két művelet közül, mindég az elsőt választandja mint sokkal rövidebbet és könnyebbet.

A földet tagban birván a gazda, s a jelenben fennálló gazdasági viszonyokhoz

óhajtván alkalmazkodni, bizonyos váltóra osztandja gazdaságát, már a memyiben t. i. egy fajú növényt, egy helyre, folytonosan nem fog vetni; mire okvetlen a trágya érezhető hiánya is kényszerítendő. — De épen itt teljeseedik be rajta ama régi közmondás, hogy: „esőből az eresz alá került, — „incidit in Scyllam, qui vult fugitare Charybdim!” — A váltógazdasági rendszerrel ellenkezőleg — a helyett, hogy takarmányra dolgoznék, — kizárólagosan a szemtermelésnek fekszik, s így bizonyos, előre megállapított rendszer mellett — mely váltó is, nem is az, — viszi földjét a tönkrejutás — végkimerülés felé, midőn az végtére már semmit sem képes teremni, produkálni. — Nincs minek csudálkozni, midőn a termés évről évre szűkebb és szűkebb lesz; mert ha a földnek időről időre nem adunk annyit, mint a mennyit termelés által kivonunk belőle, a föld termékenységének és jólétünknek ássuk meg sirját.

Mind hasztalan! — Trágya nélkül a föld termő erejét nem fogjuk pótolhatni: takarmány nélkül pedig trágya nincs!!

Termeljünk tehát mindenek előtt sok és jó takarmányt!

Ez állítás megdöntésére felhozhatnák sokan, hogy annyi meg ennyi juhót, szarvasmarhát tartanak — van takarmányuk és trágyájuk: — sőt több, trágyázzák is földüket; — mi oka annak — kérdik — hogy a trágyázással nem áll arányban a termés; szóval, hogy földjük épen és teljességgel nem javul?!

Erre a válasz igen rövid, nem más levén oka ennek, mint épen vagy véglegesen a takarmányhiány; vagy pedig a meglévő takarmánynak erőtelen volta, magában minél kevesebb táprészeket tartalmazván. — S így a sovány rosz takarmányból került trágya is csak rosz, sovány lehetvén és szegény: az avval eszközölt trágyázás eredménye — mi természetesebb?! — sem lehet valami kitünő.

Ennek beigazolására mindenek előtt figyelemmel kell lennünk, a vidékünkön található legelő és természetes kaszálók iránt; osztályozván azokat fekvésük, nemkülönben az azokon teremni szokott füvek és növények takarmányértéke szerint.

Szem előtt tartván ezeket, takarmánytermő téreinket, kevés kivétellel, két osztályra osztathatjuk; u. m. kopár domb és lapályi legelőkre, kaszálókra, mely utóbbi osztályba az érdei és mocsár kaszálók, legelők is beleértendők.

Mint hogy pedig a kopár dombok vidékünk szerte — széuatermelésre soha — folyvást csak legelőül használtatnak, fel kell tételznünk azt, hogy a szántásvetés alá nem eső legelők megritkulásának, gyér termésének is, okvetlen van természeti oka. — Jelles vegyészek kiszámításai szerint tartalmaz,

ugyanis 20 itcze tej, 1/2 font vilsavat (Phosphorsäure). — Ha tehát — kis mértékben számítva — teheneink, úgy juhaink után, naponként 160 itcze tejet veszünk be, ez által minden nap a földből 8 font vilsavat vonunk ki; ha ezután — juhainkat illetőleg — a fejesi időszakot 14 hétre = 98 napra tesszük, a földnek vilsavbani vesztesége épen 784 fontra rúg, mely veszteség azonnali kipótlására épen 1568 font közönséges csontliszt kívántatnék. — Megjegyzendő, hogy a vilsav apadtával tejünk is kevesbedni fog, — vilsav képezvén ugyan is, a tejnek egy igen jelentékeny alkotórészét, — mert sokáig legett, trágyázatlan földben legfeljebb olyan füvek díszlenek, melyek kevés csontföldet igényelnek és tartanak magokban.

A lapályi legelőkre térve, miután majdnem általánosan kaszálókul használtatnak, az ezekről nyert szénának takarmányértéke vajmi kevés; a mocsárokból kerültnek takarmányértéke, épen — erre nézve — a jó szalmával sem mérközhetik, s általán — kevés kivétellel — rosz és egészségtelen.

Ha most a gazda 500 db juha számára, a telelési időszak tartamára 750 mázsa olyféle szénát számít — 150 fontot véve egy darabra — és nem többel, de ezen mennyiséggel tényleg rendelkezik is, kérdelem, nem fog-e nyája hiányt szükeget szenvedni, — a részére, minden táperőtartalom figyelembevétele nélkül, ekképen kiszabott tápadagból el nem sajátíthatván, a megélhetésére, fejlődésére, vagy épen nemzeményének táplálkozására szükségelt vegyelemeket? — Nem neveltséges-eily esetben a gazdának nyáját veszni és nem gyarapodni látván — olyatén felkiáltása: „hiszen szénán tartom és mégis rosz!” — Ilyen eljárással nem károsítja-e szándékosan önönmagát?! és pedig többszörösen; mert a gazdaságban szorosan összefüggvén egyik körülmény egy másikkal, mint a láncz szemei, egynek szakadása romlás-bomlást hoz a többire is, megszakítván a nélkülözhetlen összetartást.

Ezek után, ha igaz, hogy nemcsak juhainkkal, hanem bármi más lábas jószágunkkal romlott, rosz, egészségtelen takarmányt etetünk nem szabad; vagy hogy csekélyebb tápértékkel bírónál, a tápadag nagyobbítása által kell igyekeznünk elérni, a szükségelt táperőarányt: akkor tény és igaz az is, hogy hiányos, természeti viszonyok és helyi körülményeknél fogva, mostoha réti széna terelésünkön, mesterséges szénának előállításával — ellensúlyozandók, mintegy kiegészítendő előbbinek hiányait — gazdaságunk érdekében, mihamarább segitenünk kell.

Figyelemre méltatván mondottakat, ezek nyomán könnyű leszen felsorolni a túlságos szemtermelésből eredő, gazdaságunkat sújtó káros következményeket.

Mint első felemlítendő a földnek végkimerülése; midőn a gazda egyszerre a pénzé

Előfizetés:

A kiadó-hivatalban egy évre	5 fr. 50 kr.
Házhoz vagy postán küldve	6 „
Félévre	3 „
Évnyegyedre	1 „ 50 kr.

Hirdetések díja: minden öthasábos petitorsor egyszeri igtatásánál 5 kr., többszörinél 4 kr. Bélyegdíj 30 kr.

teendő szemben, és a trágya egyik előfeltételében, a szalmában is megszorul.

Második, a házi állatoknak eltörpülése, elkorcsosodása, számra nézve, megkevesbülése, hiányzó, elégtelen, vagy meglevő, romlott, rosz takarmány miatt.

Harmadik, juhoknál azon világos veszteség, a gyapjunak, mind minőségénél, mind mennyiségénél; mert mennél táplálódabb a téli tartás, annál több és finomabb leend a gyapju is; — egyéb állatoknál a veszteség hús- és tejben; — igavonóknál az erőben, — mi a gazdaságnál kipótolhatatlan és legérzékenyebb veszteség, mert ilyen esetben, az erőben való veszteség, magával hordja az időbeni veszteséget is.

Negyedik a trágya minőségében mutatkozó veszteség; — tekintve annak alkotó elemeit — mert rosz takarmányból jó trágya soha sem lehet; minél táplálódabb takarmánnyal él valamely állat, annál erőteljesebb lesz annak trágyája is.

Ötödik, az igában és időben való veszteség; minthogy a rosz trágya bizonyos mennyiségének kihordása éppen annyi időt és igát igényel, mennyit hasonló mennyiség a jóból, s a kettőnek eredménye, mégis vajmi különböző.

S így egybevetve mindezeket, be kell vallanunk, hogy az okszerű gazdálkodás felé, akkor teszünk meg az első lépést, midőn sok és jó takarmányt igyekszünk termelni; azon okból, hogy sok marhát tartsunk, és e sok marhát jól is tarthassuk; mert akkor nőni fognak — mind nagyságban, számban, mind erőben, értékben, — trágyahalmazaink is, a melyek növekedtével vissza fogjuk fizethetni a földnek is azt, mit tőle elvontunk; — szóval ha földünknek ezután kiadása lesz: leend — mi általunk szorgalmunk által, — bevétele is; és az édes anyaföld sokszorozni fogja áldásait; mi gyarapodni fogunk erőben, emelkedni értékben; s emelkedésünk által, az édes haza is közelebb evezend egy lépéssel, az — általánosan óhajtott — nemzeti jólétnek révpartja felé. — Ugy legyen! — Isten engedje!

Fabian Ferencz.

J e l e n t é s

a Felsőtiszaivideki Gazdasági-Egylet választmánya ápril 22-én Nyiregyházán tartott üléséből, — egy Nyiregyházán felállítandó gazdasági gépgyár ügyében kiküldött alválasztmányának.

Az alválasztmány alólírott tagjai ápril 29-én egybegyűlvén, következő megállapodásra jutottak:

A felsőtiszaivideki gazdaközönség érdekében célszerű- és szükségesnek lucratív vállalatnak mutatkozónak egy részvényes társaság által, ügyesen szakértelemmel vezetett gépgyár felállítása, melyben e vidék igényeinek megfelelő gazdasági gépek, ekék, boronák, töltegetők, vetők, — rosták, hajtóművek s a t. részint újból készítettének, részint javítottának.

Szükségesnek látta az alválasztmány egy aláírási ívet köröztetni, melyen mindazok, kik e vállalatot szükségesnek vélik; s életbeléptetését egy részvényes társaságba belépésekkel előmozdítani akarják, — neveik mellé körülbelül azon összeget jegyezzék, melylyel e vállalatnál — mindenkor feltéve, ha az józanul szerveztetik — részt veendének. Végre Winkler József megbízott, miszerint magát az általa a gazdasági gyűlésben is megnevezett eperjesi gépgyár tulajdonosa Benczúr Emil gépész-mérnök ural érintkezésbe tegye, tőle megtudandó, ha hajlandó volna-e üzletét Eperjesről Nyiregyházára átadni, azt egy keletkezendő részvényes társaságnak átadni, illetőleg abba oly módon beolvadni, hogy ezen vállalat művezetését a társulat érdekében Nyiregyházán átvénne s azt a társaság számlájára vezetné.

Az első megállapodásra nézve nincsen mondanék, mert egy gyár szükségessége iránt való meggyőződés mindenkién megvan. Ezt az igazgató választmány is határozatával, midőn ez ügyben kiküldöttéget nevezett, mely létesíthetésére javaslatot készítsen — megbízott.

A második megállapodásra mellékeljük az aláírási ívet, melyen a névjegyzékek s összegek láthatók, s melyekből az érdekeltégek mérvei megítélhetők.

A harmadikra nézve van szerencsénk Winkler József eljárásának s Benczúr ural való érintkezésének eredményét a következőkben előadni:

Mellékeljük mindenké előtt Sárosvármegye gazdasági egylete gépészeti szakosztálya véleményes jelentését Benczúr Emil gazdasági gépgyára berendezéséről % alatt.

Mellékeljük a tervezetet egy Nyiregyházán felállítandó gépgyárra, mely szerint a gyár felállítása, berendezése, s foglalkodtatására 60,000 forint szükségesnek — % alatt.

Mellékeljük az ekként felállított s berendezett gépgyár megközelítő foglalkozás s jövedelmezősége kiszámítását, mely szerint a 60,000 forint után 13,068 forint tiszta haszon vagyis 100 forint után 21% forint tétetik kiállításba.

A harmadikra nézve Benczúr Emil ur hajlandóan nyilatkozott Eperjesen — nagyon is a forgalmi ponton kívül fekvő gyárat feladni, ide Nyiregyházára telepedni, s a társulatba 6000 forint erejéig belépve résztvenni oly módon, hogy a felállítandó gépgyár művezetését a jövedelmezőségi % alatt közölt kimutatásban megközelítőleg felszámított feltételekkel általveszi stb. A küldöttség.

J e g y z ő k ö n y v e

a Felsőtiszaivideki Gazdasági-Egylet igazgató választmánya 1868-ik évi ápril hó 27-én N.-Kállóban tartott rendkívüli ülésének.

Elnök első alelnök előterjeszti, miszerint az ápril hó 22-én tartott igazgató választmányi ülés határozata által jelen rendkívüli gyűlés fődadatául tüzett ki megválasztani azon egyleti tagokat, kik a földművelés, ipar és kereskedelem m. kir. minisztere által kiltatásba helyezett s az ország összes gazdasági egyletei küldöttéből a fennsített miniszter ur elnöktele alatt alkotandó tanácskozmányban egyletünk képviselőre fölkéressenek; egyszersmind kijelölni azon irányelvet, melyet ez egylet a jelzett tanácskozmányban, a gazdasági egyletek szervezetét s programját érdeklőleg, képviselői által lehetőleg érvényre emeltetni óhajt.

Ezen előterjesztés folytán a gazdasági egyletek kiltatásba helyezett országos tanácskozmányába a Felsőtiszaivideki Gazdasági-Egylet képviselőiül gróf Degenfeld Imre egyleti elnök, Gráf József egyleti alelnök és Kállay Gusztáv ig. választmányi tag egyhangulag megválasztottak, s a tudomásukra hozandó határnapon a jelölt tanácskozmányban megjelenésre fölkértek.

Minthogy pedig az igazgató választmány az illető miniszter urnak az ezen tanácskozmány tárgyát képezendő tervezéséről tudomással nem bír: részletes utasítás készítésébe nem bocsátkozhatik; csak általánosságban fejezi ki azon óhaját, miként a gazdasági egyletek oly szervezetet nyerjenek, hogy a tisztán mezői gazdasági téren túlterjeszkedve, minden, a közgazdasáttal kapcsolatban álló érdekeket, mint: erdőpusztítások megállítás, befásítás, futó horok megfogása, vízlecsapolás és szabályozás, gépgyárak létesítése, közlekedés fejlesztése, a gazdasági tudományoknak s ismereteknek az alsóbb osztályú földművelők között terjesztése stb. — sikerrel képviselhessenek.

Olvastott az országos erdészeti egyesület megkereső levele, melyben a megküldött jegyzőkönyvnek — a hazai erdő állomány fenntartását és az erdei károk orvoslását célzó IV. pontját figyelembe véve, az arra vonatkozó tapasztalatok s nézetek közlését kéri.

A kertész-erdészeti szakosztály elnökének elintézés végett kiadatik.

Indítvány folytán határozottatott: A f. é. május hó 25-én tartandó kiállítás alkalmából azon napon az egylet mintatelkén választmányi ülés fog tartatni, melynek egyszersmind feladata leend: a bírói választmány kiküldése s ennek javaslata alapján a díjak és kitüntetések odaitélése.

Jegyzette: Korányi Miklós, e. jegyző.

J e g y z ő k ö n y v e

a Felsőtiszaivideki Gazdasági-Egylet igazgató választmánya 1868-ik évi május hó 25-én Nyiregyházán tartott ülésének.

Elnök első alelnök megnyitván az ülést, előterjeszti, miként mindenké előtt a juhkiállítás megbírálása s az eredményről jelentéstétel végett egy választmány lenne kirendelendő.

Ezen előterjesztés folytán a bírói választmány Czobal Albert elnöktele alatt Kohányi János, Korányi Miklós, Molnár Lajos, Nyiri János és Winkler József egyleti tagokból megalakítottatott s eljárása befejeztével jelentését előterjesztette.

T Á R C Z A.

A varsói menekültek.

Történeti beszély
Gyöngyösy Sámuel-től.

(Folytatás.)

XI.

Varsó mellék-utcáinak egyikén egy csinos külsejű földszinti épület ablakából halvány gyertyafény szűrődik keresztül a fehér függönyökön az utcára; az idő már éjfél körül lehet a leirt szomorú eseményeket követő éjszakán, — mely palástjával eltakarta a füstölő palota romjait, eltakarta mindazon alakokat, a melyek e napi eseményben szerepeltek, — mindenütt néma csend terül, az emberek csendesen alusznak, a kik az elmúlt nap látományai után aludni képesek; csak e félre eső lakban van ébren még valaki. — A függönyön keresztül ki lehet venni, a mint valaki nyugtalanul jár fel s alá a szobában, az ablak közelében gyakran meg megáll, s mintegy figyelni láttatik; majd sietve távozik el onnan, mintha elparancsolták volna.

Tekintsünk be e hajlékba!

A két szárnyra épített lak közepén levő kapun belépve egy sötét folyosóra jutunk, melyből a jobb oldalra nyúló első ajtón keresztül juthatunk az említett szobába, hová belépve, egyenesen egy hófehér vánkossain nyugtalanul vergődő betegre esik tekintetünk, agra mellett fölé hajolva a részvét könyveit tárja egy gyászos öltönyű nő, gyakran megsimogatja a lázas szöke főt halántékára üdítő hideg borogatást alkalmaz s midőn a beteg kissé nyugodtabbnak látszik, az ápolónő nyolag az ablakhoz siet, egész lényén látható, hogy valaki után várakozik.

A gyászos öltönyű ápolónőben első pillanatra az őn magas gyönyörű alakra ismerünk, kit a templomban Umínszki Wladiszlávhoz láttunk vigasztalólag szólni, és a kinek gondviselésére, a barbar tett alatt elájult Adel grófnőt bízta Gyurovics.

Azon nőben tehát ki betegre fekszik előttünk, a szerencsétlen Adela kell ismerünk.

A gyászruhájú ápolónő egy meglepőleg gyönyörű alak, barna merész ívezetű szemöldéi alól ábrándos fekete szemek lövellenek gyújtó fényt, jölehet most borongó árnyak vonulnak keresztül tűzsugárain; barna piros szabályos arcán valami mély bánat, vagy talán

az álmatlanság hágy érdekes halványságu nyomokat. A keleti szépségek legnagyobbikát véljük előttünk állani magas méltóságában; a szabályos metszetű ajkakon eleránduló keserű mosoly, a halvány arc, a bánatos tekintet egy szomorú élettörténetet látszanak elbeszélni, míg a nyílt márvány homlok, a tiszta lélek é sima tükör, a nemes bátorságot és szilárdságot láttatik jelezni.

A beteg grófnő nyugtalanul mozdul meg ismét, felemeli lázas fényű szemét, melyen néz a mellette álló ismeretlen nő szeméi közé, s az idegen arc vonzó külseje, mintha arról valami delejes folyam érintette volna — rokonszenves befolyást gyakorolt reá, s mintegy megnyugodva, mintha régi ismerősek volnának, vagy mintha e nőnek egy élet boldogságát kellene köszönnie, felé nyújtotta forró kis kezét, s álmait a valóval összevegyítve alig érthető lassu hangon szólott hozzá:

„Ki vagy te jó nő, ki mellettem virasztod a menyasszonyi éjszakát, nem, ugy ugy-e te nem vetted el a piros kaméliámat, ugy-e te visszaadod azt nekem? . . . És Arthur, Arthur, hol van! még sem hozta vissza nászfátyolomat? pedig várom őt, itt az oltár zsámolyán térdelve várom őt, az a kemény szél elvitte fátyolomat! . . . még pedig az esküt el sem mondtok, még nekem szükségem van kaméliámra és fátyolomra . . .”

Itt megállott a grófnő, homlokát simítá meg, s mintha valamirol mélyen gondolkodnék, egy irányban tartá merre tekintetét, most hirtelen keblén összevonja takaróját s mintha el akarna rejtőzni, félénken tekint maga körül.

„Csitt . . . csitt . . . csendesen — mond halkal — bujjunk el, a hóhér meg akar korbácsolni! Adjatok reám köpenyemet, takarjatok be! Hah, minő iszonyu hideg van, fázom!”

Fogai kezdetek vaczogni a grófnőnek, azután bezárá szemét s ismét elszunnyadt.

„Oh ártatlan angyal — mond könyveit hullatva az ápolónő — mily korán mérte rád a sors vad csapásait; örömet, boldogságot, édent álmodál és kínzó pokolra ébredél, szerelmed koszoruját irigy kezek tépték szerte szét! Hahj, nekem is voltak ily napjaim, s ezen irtózatnapok fájdalmának emlékére esküszöm, hogy ha Isten csakugyan büntetést haragja eszközevé választott, meg léssz boszulva, ugy miként még ember nem volt soha!”

Még zavar alig hangzottak el, midőn az ajtón kopogás volt hallható és az adott engedélyre Gyurovics lépett a szobába.

„Febronia — mond a kevélyen s boldog ábrázat-

tal belépő százados — te még mindig virasztasz, reménylen, e hazaáruló ivadékok csak nem szédítette meg kemény cserkesz fejedet?”

Febronia? tehát a gyászos nőt Febroniának hívják, ugy tetszik e nevet már hallottuk a Makrin hullájával történt jelenet alkalmával, de kicsoda összekötésbe lehet őt hozni amaz eseményre? Ő volt-e ott ama férfival, kit Sagánnak szólított, nem sokára megtudandjuk.

A mint Gyurovics belépett, Febronia — kit már nevével nevezhetünk — komoly redőkre vont a homlokát, s a megvetés félelmagyarázhatatlan kifejezésével fogadta a belépőt, a nélkül hogy szavaira válaszolt volna.

Febronia — folytatta tovább Gyurovics, s e közben az alvó beteget vizsgálgatá — e nőt jobban szeretném ha házamat élve nem hagyná el; a te érdeked egy az enyimmel, nem messze van az idő, a midőn igéretünket mindketten beválthatjuk, utunkba még egyedül e nő van; és mivel ő reá és Arthurra nehéz lesz a felségsértési vádat bezonyítani, ha szabadon bocsáttatnának, könnyen egybekelhetnének és akkor kiérdemlett vagyonomban osztozni kellene velök. Ennek nem szabad megtörténni, e kis port, melyet im ezennel átdok, itálába vegyitheted, ettől örökre elalszik ő; a hullát még az éjjel eltemetjük, a Visztula elrejtja az áldozatokat, ki bizonyítja be, ha megtalálják is, hogy nem önként rohant belé? . . . Értetted Febronia, read bízom e dolgot, légy okos és vigyázó, ha a por megtette hatását, zörges fel engem is, szeretném látni a halvány menyasszonyt, megtapintani a megfagyott ereket. Akkor minden jól lesz, Umínszki és Osztrovski bizonyosan el lesznek itélve, az egyik vagy vérpadra vagy örökös száműzetésre Szibériába; a másik is néhány évre; Hedvig! . . . ah igaz, még Hedvigről nem is szólottam neked. Azt tudod, hogy a megugrott grófnő elfogására Babilas vállalkozott? . . . Ezekről ugyan szépen megszabadultam, a palota rájok rogyott s mindkettőjüket oda temette, egyik sem jött többé elő. Babilas sajnálom, mert hű emberem volt, jölehet kissé gyanakodtam reá, azt hiszem, azok a jólirányzott lövések a palota ablakából nem jöttek mástól. No de engem mégis megkímélt. Jól tette, de azért az is nagy nyereség nekem, hogy ő oda maradt, mert a nyereség egy negyedéig lett volna osztozótársam. Szegény jó Babilas! no de semmi, majd találunk ő helyette más hűséges ebet!”

(Folytatása következik.)

E jelentés folytán, tekintve azon sajnós körülményt, mely szerint ezen kiállításra oly kevés juh küldetett be, miként verseny, — mi pedig a jutalmak odaítélésének alapját képezné — általában nem volt; a programmban kitűzött díjak kioszthatóknak nem tallattak.

Ellenben elsőrendű kitüntető oklevelek adatnak ki: Losonczy Mihálynak — Tisza-Abádról kiállított, telivér Negretti-kosoktól származott 20-ik, 89-ik s különösen 32-ik számú egyéves, test és idom által kitünő, jérke tokjuhaiért és 34-ik, 42-ik és 106-ik sz. egyéves, gyapjutömöttség tekintetében kitünő tokkosaiért. Miklós Ferencznek két darab Negretti-faj, porosz ivadék, hároméves s főképp vidékünkön terjesztésre kitünőnek tallalt kosért.

Olvasztatott a gazdasági gépgyár alakítása tárgyában véleménynyadással megbízott küldöttség jelentése.

Örömmel meríté a választmány a felolvasott jelentés s annak mellékleteiből azon reményt, miként egy gazdasági gépgyárnak, melynek szükségét már évek előtt felismeré, az egylet területén leendő fölállítására, ha gazdaközönségünk s töképezéseink saját érdekeit fölfogva, az ügyet kellő figyelemmel fölkarolják — biztos kilátásban áll. — E reményben megbizva a jelentő küldöttséget, miként az alakulandó gépgyár — részvény-társulat programját a f. é. június hó 3-án d. u. 4 órakor N.-Kállóban a megválasztott tartandó választmányi ülésre mutassa be, melynek megvitatása s elfogadása után a részvényalás megkezdetni s az ügy az erre illetékes részvényesek kezébe letétetni fog.

Winkler József gyűjtőivén új rendes tagokul ajánlataknak: Kohányi János, Molnár Lajos, Balassa Lajos.

Az új tagok szíves üdvözléssel fogadtatván: végleges beiktatás végett a legközelebbi közgyűlésnek bemutatni, a gyűjtőiv pedig egyleti pénztárnoknak megörzés végett kiadatni határozottat.

Jegyzette: Korányi Miklós, e. jegyző.

LEVELEZÉSEK.

N.-Kálló, június 7-én.

A hely. hitv. egyházközség mai napon presbyteriális gyűlést tartott, melyben elhatározta f. hó 24-én megnyitni, minden kor és nem s vallásfelekezet számára — a vasárnapi iskolázást írás, olvasás, elemi számtan oktatásával, s erkölcsi irányú felolvasások vagy előadásokkal fűszerezve. A vasárnapi iskolában a tanítást Gyüre István helybeli kiváló képzettségű s lelkes buzgalmu, és az oktatás terén szép sikert tanúsított, leányok tanítója szíveskedett elfogadni.

E határozat kommentálására nem szorul, — s örömteljes figyelemmel kísérendjük e vidéken ezen első kezdeménynek kihatását.

A hely. hitvallású egyház-község ezen határozatával emelkedett keresztényen érületet s felfogást fejezett ki, — s csak óhajthatjuk, hogy a mely bizalommal feltárta karjait a népevelés elemi ismereti terjesztése érdekében — valláskülönbség nélkül minden embertársának — megfelelő bizalom és szeretettel találkozzék minden oldalról.

Különösen érdekes e határozat városunkban, hol a népesség több mint felét a hely. hitvallásnak képezik, míg a másik fele rész lakosságban, kevéssé hajló arányokkal igen egyenlő a g. és r. kath. s izraeliták száma.

A vasárnapi iskolát élvezni kívánók a nyári időnyire semmit sem fizetendek, a téli időnyire is csak annyit fognak fizetni, mennyi a fűtés és világítás fedezésére szükséges leendő.

Ajánljuk e közleményt figyelembevétel és utánzásra — s meg vagyunk győződve, hogy ennek olvasására minden nemes kebel örömmel dobban meg; — s ha a hegymögék szíve elszorul, — az bizonyára az emberiség előhaladásának, s a keresztény szeretet és felvilágosodás terjedésének jelensége.

N.-Kálló, jun. 9-én.

Főispánunk báró Vécsey József ő méltósága, alkotmányos nemzeti ünnepünk, ő Felsege a királyi koronázásának évfordulati napját, nemcsak disztrakomával ülte meg — melyről e lap már emlékezett — hanem a megye ifju nemzedéke szellemi javának emelésére, a N.-Kállóban tervezett megyei reáliskolára 100 ftt alapítványt jegyzett.

Érintők már régebben, hogy ez iskola érdekében főispánunk ő méltósága, kiválóan e megye közönségéhez, a közérdekeltséget pártolásra felhívó körözvényt is intézett.

Adjon Isten minden megyének ily főispánt, ki teljes öntudattal s buzgalommal bir azon törekvés helyességének, mely a nemzet szellemi s anyagi gyarapodására helyezi a súlyt.

Főispánunk kezdeményezte a megyében anyagi téren a haladást, a Nyiregyház-Ungvári vaspályával — mely életképes s a megyének is életet adó vállalat; — barátja és pártolója a Nyiregyház-N.-Károlyi vaspálya vonalnak, — mely széles megyénk közepén, a népes s termelő Nyírségen keresztül köntendi össze a Tiszai- s Debreczen-M.-Szigeti országos vaspályákat, hogy közvetítője legyen mindkét irányban a vidéknek, s a két iránynak egymáshoz, — később Erdély és Oderberg, illetőleg a Fekete és Keleti tenger közti közlekedési vonalokhoz; — s mely vállalat, egy vasuti vállalataival gyakorlati érdemeket szerzett consortium kezében van; — s mely vállalatok Nyiregyháza városát egy kereskedelmi és gyár- város országos jelentőségére emelendik.

Főispánunk az iskola körüli érdeklődése s tetteleg közrehatása és áldozata által — a megye szellemi haladásának is élére állt.

Legyen áldás törekvésein, — hódítsa meg tetteivel is azon közszeretetet, melyet egyéni tulajdonai már lefoglaltak — s e megyének ugy szellemi mint anyagi haladásának minden mozzanata legyen főispánságának egy-egy pályaköve, mely jelezze a szemlélőnek a haladást, mit e megye főispánságának ideje alatt tesz.

...

N.-Kálló, jun. 10-én.

Kossuth Lajos hazánkfa által a n.-kállói reáliskolára küldött 100 frank értékű öt darab 20 frankos arany f. hó 3-án a szabócska takarékpénztárban megtartott magán-árverésen 131 forintért, tehát 327 frank és 50 centimesért, költ el.

A vevő buzgó hazafiak nemesen fogták fel Kossuth Lajos nagy hazánkfa iránti tiszteletük kifejezését, midőn adományának czélatát, az iskolaalapot növelni — segéllették.

Köszönet érte.

N.-Kálló, jun. 10-én.

Tekintetes szerkesztő ur!

Lapjának 21-ik számában egy cikk jelent meg, melyben Szabolcs megye törvényszéke telekkönyvi osztályánál működő személyzet hanyag s rozsz akaratra czélzó eljárásai panaszoltatik, ennek olvasására felhivatva érezvén magát e testület elnöke hivatásánál fogva akként intézkedett, hogy a bebukolt panasz, minthogy abban sem a panaszkodó, sem a panasz tárgyát képező eset, sem a vétkes fél nem említettik, felderíttessék, s orvosoltathassék, s ez meg is történt.

Most tehát az összes személyzet gyanúsítása megóvása tekintetéből kötelességemnek ismerem a vádlottat alólírott személyben felmutatni, nem úgy mint vádló, ki más köpenyegje alá húzódik, azon teljes reményben, hogy kihallgatásom előtt ítélet felettem a közönség által nem hozatik.

Az eset, mely a panasz tárgyát képezi, meztelenül így áll, mult 1867-ik év márt. hó 21-én 1278. sz. alatt C. h. M. e megye telekkönyvi hatóságához folyamodott, hogy az általa E. F.-től 100 fttért vásárolt szőlő nevére irassék, ezen ügynek elintézésével én alólírott bizattam meg, de miután e telekkönyvi szakmáznál több évekről az előadók kevés száma, s az ügydarabok halmozottsága miatt a hátrány annyira emelkedett, hogy a megyei bizottmány szükségesnek látta a telekkönyvi rendszeres ülnökök számát szaporítani, s mind az ideig meg az említett hátrányok ledolgoztatnak, két póteladót megválasztani, ez említett ügy mint hátrányba levő a sorrend megtartása mellett csak is folyó év június hó 6-án intéztethetett el, de ezáltal panaszkodónak jogsérelme nem történt, mert a vásárolt szőlőt tettelegesen bírja, s ahhoz telekkönyvi tulajdoni joga kérelmének beadásával, s a telekjegyzőkönyvnek B. lapjára reá vezetett széljegyzékkel már az elintézés előtt biztosítva lett.

Hogy pedig valaha az alólírott előadó ez ügynek elintézésére, mint a panaszos cikkben említettik, felhivatott volna, merő rágalom.

Mi a panaszos cikk azon kifejezését illeti, hogy e telekkönyvi osztály működése tán beszünttetett, minthogy életének semmi jelét nem adja, bátorodom a közönség tudtára hozni, hogy ezen működés és életjel nélkül vesztglő telekkönyvi osztály az alkotmány életbe lépte, s így egy év alatt 7578 darab beadványt intézett el.

A gyanúsító kifejezésekre válaszolom, hogy ha tán vádló lenne telekkönyvi előadó, ő érdemelné azt meg.

Fájdalom tehát, hogy felajdult minnelölte a vélt sérelem valódiságáról meggyőződött volna, félszeg járt el, s ez által a szegénységi bizonylatot önmagáról kiadta, annyival inkább, miután hivatalánál fogva is, ellenkezőt kell, hogy hirdessen, jaj annak a népnek! kik a méltányosság és igazság szeretetét ily egyéntől tanulják.

Czikó János.

VEGYES HIREK.

§. A koronázás évforduló napja méltóan és fényesen ünnepeltetett meg a Sóstón. Mintegy folytatása volt e mulatság a fonn említett disztrakomának, a mennyiben a főispán összes vendégeivel este felé a Sóstóra jött. Összegyűlt itt a megyének színe, összegyűltek különösen a megyének — szépjéi, és bármily izletesen volt is minden elrendezve, bármily elragadó látványt nyújtottak is a kivilágított fásatányok, minden természeti szépség háttérbe szorult a természetnek remekei — a nők előtt, kik ez alkalommal — teljes elismeréssel legyen mondva — igen egyszerűen — teljes elismeréssel voltak öltözve. — Az uszály igen gyéren volt képviselve, a leányok nagyobb részt rövid, fehér ruhákban voltak. — Vigan folyt a táncz világos reggeli, daczára a terem igen szűk voltának. — Meggyőződhet a társulat ezuttal egy nagyobb tánczterem szükségéről, melyet, mint a fürdőorvos urtól tudjuk, igen czélszerűen lehetne egyszersmind egy savó-intézet berendezésénél fölhasználni. — Annál inkább nélkülözöttük ezuttal a tágasabb termet, mivel tán csak a szűk hely adott okot a közönségnek elkülönítésére. — Igen fájlalnék legalább, ha más — nem helyi — tényezők lettek volna az elkülönítés okai; — fájlalnék, ha törvényeink demokratu szellemét társadalmi viszonyainkba át nem ültették.

** Mult számunkban említett sajnós nagy-kállói esetet a fővárosi és több vidéki lapok igen ferditve adják elő; az eset röviden következő: Huszti ácsmester néhányad magával egy korcsmában boroztak, hol egy hadnagy a vérteseiktől, az orvossal és egy adóhivatali hivatalnokkal szintén egy más asztalnál ittak. Az adóhivatalnok több ízben figyelmeztette a hadnagyot, hogy az ácsmester a németet szidja és hunczfutnak nevezi, sőt hogy tanácsos lesz fegyverért menni, mert még baj lesz ott, a hadnagy el is ment és szállásáról kardosan és revolverrel ellátva visszatért, sőt legényét is magával hozta, kit az előívószobában hagyván, annak számára is bort parancsolt, s ő maga ismét előbbi társaságához visszatért, nem sokára felugrott és a civzil társasághoz fordulva betiltá a danolást, de az ácsmester szót nem fogadott, állitván, neki oly joga van ott mulatni mint másnak. Ebből szóváltás kerekedett, mit az adóhivatalnok még azon állításával növelt, miszerint az ácsmester szidta és bántalmazta mindig a németet; erre a hadnagy legénye is bejött és gazdájával együtt az ácsot megfogva az udvarra hurczolták és irgalmatlanul

megverték, az ács társai talán maguk bört is féltve, azalatt eltávoztak. A megverés után a hadnagy és legénye ismét bementek, az ácsot pedig kizárták, de ez folyton dörömbözve az ajtón, bebocsátást kért, hogy kalapját elvihesse. Végre bebocsátatott, ott forgolódva kalapját kereste, hozzá lép a hadnagy s felszólítja vele egy pohár bort meginni, mit az visszautasított, mondván: nem iszom én hadnagy ural bort, mert megsértett, holnap feladom, — az ismételt felszólítást is visszautasítván, a hadnagy dühbe jött és az ácsot pofon vágta, mit az viszonzott, a hadnagy erre revolverét kihuzta és az ácsot állba lötte. A golyó a fogsort öszszetörve, az állcsuklóba furódott. A sebesült még él, s ugy halljuk, reménység van felgyógyulására is, csak hogy nyomorék lesz. A vegyes küldöttség még nem fejezte be egészen a vizsgálatot.

** Hajdu-Böszörményben többen indítványoztak, Debreczentől — Böszörmény-, Szent-Mihály-, Dorogh- s Nánáson keresztül T.-Lökig egy lövonatu vasutat építeni. Üdvözöljük ezen életrevaló eszmét s hisszük, hogy a kivitel igen könnyű lesz, mert az egész vidékre áldást hozó volna ezen vállalat.

** A többször említett főispáni disztrakomán 120 vendég volt jelen. A toasztozást a főispán kezdette meg, s a magyar királyért emelt poharat, a királynéért megének föjegyzője, a hazáért Gergelyffy.

(Beküldetett.) A „Nyir“ 33-iki száma a „Vegyes hírek“ rovatában közli e f. hó 3-án N.-Kállóban tartott honvéd-gyűlés eredményét, — de a nevezett gyűlésnek csak azon jelenségeire látszik kizárólag figyelmet fordítani, melyek a közlő saját személyét, vagy minthogy a közlő látszólag maga a szerkesztő, részben lapját is érdeklik, — nem pedig melyek a közönség figyelmét szintén felkelthetnék (Lapunk minden gyűlésnek eredeti jegyzőkönyvét közli; de mivel ez még ez ideig hozzánk nem érkezett, csak röviden érintettük az érdekes tárgyakat. Szerk.) — mert ellenkező esetben nem mellőzte volna a gyűlés több tárgyai között az eredményhez hiven felemlíteni téves közleményben (Ha közleményünk téves, ugy ez egyedül a nagy zajnak tulajdonítható, melyből a távolabb ülő az előadottakat tisztán ki nem vehette. Szerk.) azt, — hogy a Fráter Sándor ur által tett felhívásra, nem azért nem feleltek, mintha állítólag nem tudtak volna felelni, — hanem azért, mivel ezen fontos kérdés megvitatása az akkori gyűlés tárgyaló jelölve nem levén, annak mint indítványt tárgyalását ez okból, az országos honvéd-egylet részéről megküldött alapszabályokkal együtt, a jövő gyűlésre kellett halasztani — annyival inkább — mint-hogy mindkét tárgy fontossága miatt igénybe vette a küldöttségileg leendő előleges megvitatás szükségét. Krasznay Gábor.

** Szakolyban mult hó 31-én tartották arany lakadalmukat Gulácsy Károly ur és neje Boronkay Anna asszony. A fényes 150 egyénből álló uri násznép közel s távol vidékről összesereglett a vendégiszertétől ismeretes házaspár üdvözlétére. Az ünnepély ritka érdekességét emel: a 84 éves Zombory Imre — az 50 év előtti összekelés alkalmávali násznagy, ugy szintén Szemere Jánosné, Boronkay Mária és Simándy Róza urhölgyek akkori nyoszolyóélnyok — jelenléte. A násznép előtt Budaházy Pál encsencsi ref. lelkész tartotta az alkalmi ünnepélyes beszédet; azt fényes ebéd és reggeli 6 óráig tartó tánczvigalom követte.

Ü Z L E T.

— Pest, jun. 10. (Gyapjuvásár.) A jelen vásárra, mint rendszeren most is sok kétnyiratu téli gyapju érkezett. Külföldi vevő azonban kevés jelent meg.

A nyiregyházi gabnacsarnokban

jegyzőkönyvileg beigtattott terményárak o. értékben.

Alsó ausztr. mérő szerint	ced. 42.		jun. 13.	
	log. alant	log. font	log. alant	log. font
Buza	—	—	3.10	3.40
Roza	—	—	2.40	2.50
Árpa, serfőzésre	—	—	1.30	1.40
— táplálékra	—	—	0.00	0.00
Zab	—	—	1.10	1.15
Kukoricza	—	—	1.80	2.00
Köles	—	—	0.00	0.00
Bab	—	—	3.00	3.15
Repeze	—	—	5.00	5.25
Mák	—	—	0.00	0.00
Bükköny	—	—	0.00	0.00
Lenmag	—	—	0.00	0.00
Vörös Lóhere	—	—	0.00	0.00
Luczerna	—	—	0.00	0.00
Szesz, magyar itcze	—	—	19	19%
Virágolaj, mázsánkint	—	—	20	21

Bécsi távirati börze-tudósítás.

Junius 5.

5% metaliques 56.40. — 5% metaliques máj. és nov. 57.50. — 5% nemzeti kölcsön 62.30. — 1860. államkölcsön 81.30. — Bankrészevny 703.00. — Hitelrészevny 184.60. — London 116.55. — Ezüst 114.50. Cs. k. arany 5.56.

TUDAKOZÓ INTÉZETI HIRADÓ.

(E rovatban egy-egy közlést 20 kr. o. é. fizetendő.)

Egy kertész, ki szakmájában bárkivel versezhet, alkalmazást keres.

2 zongora, az egyik feltünő olcsó áron (igazítás nélkül nem használható), a másik pedig még igen jó karban, 50 fttért szabad kézből eladó.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Börkey Imre.

Menetrende a cs. kir. szab. tiszavidéki vasut-társaság 1868. évi mártius 1-től kezdve további rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.				III. Bécs és Pestről Nagy-Várad felé.				V. Aradról Pest és Bécs felé.			
	óra	percz	napr.		óra	percz	napr.		óra	percz	napr.
Bécs	indulás	8	—	Bécs	indulás	8	—	Arad	indulás	10	15
Pest	"	6	31	Pest	"	6	31	Csaba	"	12	7
Czepléd	"	9	49	Czepléd	"	9	49	Mező-Túr	"	2	27
Szolnok	"	10	57	Püspök-Ladány	"	2	5	Szolnok	"	4	20
Püsp.-Ladány	"	1	33	Berettyó-Ujfalu	"	3	14	Czepléd	érkezés	5	31
Debreczen	"	3	5	Nagyvárad	érkezés	4	31	Pest	"	8	40
Nyiregyháza	"	4	33					Bécs	"	6	—
Tokaj	"	5	31								
Miskolcz	"	7	24								
Kassa	érkezés	9	56								

II. Bécs és Pestről Arad felé.				IV. Kassáról Pest és Bécs felé.				VI. Nagy-Váradról Pest és Bécs felé.			
	óra	percz	napr.		óra	percz	napr.		óra	percz	napr.
Bécs	indulás	8	—	Kassa	indulás	5	21	Nagyvárad	indulás	10	27
Pest	"	6	31	Miskolcz	"	7	55	Berettyó-Ujfalu	"	11	50
Czepléd	"	9	49	Tokaj	"	9	37	Püspök-Ladány	érkezés	12	58
Szolnok	"	10	57	Nyiregyháza	"	10	39	Czepléd	"	5	46
Püsp.-Ladány	"	1	33	Debreczen	"	12	19	Pest	"	8	40
Debreczen	"	3	5	Püsp.-Ladány	"	1	57	Bécs	"	6	—
Nyiregyháza	"	4	33	Szolnok	"	4	43				
Tokaj	"	5	31	Czepléd	érkezés	5	46				
Miskolcz	"	7	24	Pest	"	8	40				
Kassa	érkezés	9	56	Bécs	"	6	—				

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

HIRDETÉSEK.

Árlejtési hirdetés!

Debreczen sz. k. város t. tanácsának 3151/1868. szám alatti határozata folytán — **180 koczka öl Tokaj vidéki szikla-köre** — f. évi június hó 22-ik napján reggeli 9 órakor a városgazdai szobában — árminőségi pályázat mellett — árlejtés tartatik.

Előleges feltételek:

1-ör. Vállalkozó köteles a 180 koczka öl követ a tokaji vasuti állomáson — a vasuti koczikba — saját költségén beterhelni, és itt Debreczenben azt kiterhelni.

2-ör. Vállalkozó köteles a 180 koczka öl követ, a debreczeni vasuti raktártól az indóházig 250 folyó öl útvonalra, a kijelölt helyekre, fél koczka-ölekre kirakatni.

3-ör. Vállalkozó köteles a vállalati összeg 10%-át, az árlejtéskor azonnal biztosítékul — készpénzben vagy elfogadandó értékpapírokban — a házipénztárba letenni.

4-er. Megjegyeztetik: hogy a 180 koczka öl kő vasuti szállítás költségét, a tiszai vaspálya t. igazgatóságával tett egyezségnél fogva, a t. város fizeti.

Debreczen, június hó 5-én, 1868.

Baranyi Miklós
tanácsnok.

(121) 2—2

!!Nincs többé Nicotin!! Új találmánysm dohányzóknak.

Köztudomású dolog, hogy a likacsos (porós) szén minden szeszt (Gase) és roszzagú anyagot magába szí (absorbeál). Ennek folytán az említett szénből készült pipák a dohányzóknak azon kellemes előnyt nyújtják, hogy minden roszizú és mérges anyagot, ugymint kátrány (Theer), kőnleleg (Amoniak), nicotin stb. eltávolítanak, miáltal a dohányzás valódi élvezetté válik.

Glocke Lajos gyárából Hessen-Kasselben, főraktár Pesten Mérleg-utca 6. sz. a. Spáth Adolfnál; fiókraktár a „Nyiregyházi Tudakozó-Intézetben”; ezenkívül darabszámra kaphatók Nyiregyháza: Juhász Miklósnál; Kassán: Jermy Károlynál; és Gölniczbányán: Fischer Károlynál.

(107) 3—2

Tengeri-morzsoló-gép.

Legujabb szerkezetű tengeri-morzsoló gőzgépemmel naponta 400 köböl tengerit morzsolatok még pedig oly tisztán, hogy azt többé tisztítani nem kell, — igen jutányos ár mellett.

Ugy szintén vállalom minden gabbanemet cséplésre gőzcséplőgéppemmel.

Bővebben értekezhetni alólírtál Nyiregyháza.

Soltész Gyula

vaskereskedő.

(119) 3—3

Faszén, friss paradízi víz

(120)

és finom számorodni bor kapható Kralovanszky Lászlónál Nyiregyháza, nagy orosi utca 910. sz. alatt; — a székre vonatkozólag megjegyzem, hogy Erdőbényén tartózkodó megbízottam Ugyan Mihálynál is kapható; köböl helyben Erdőbényén a városban 70 krajczár, — Nyiregyháza 1 frt 20 krajczár; — 1000 köböl vételnél ott helyben Erdőbényén 10% engedély adatik.

Repeze-cséplés.

6—2

Alólírt tudatom a nagyérdemű gazda-közönséggel, miszerint gőzcséplőgépm más gabbaneműeken kívül még repeze-cséplésre is alkalmas; ennek folytán részben repeze-cséplést is vállalok; — bővebben személynél lehet értekezni Nyiregyháza Kralovanszky Lászlónál N.-Orosi-utca 910. szám alatt.

A Polgári határban

600 db finom gyapjas birke.

H O D A J

legelővel s juhászlap-

kal együtt szabad kézből eladó.

(116) 3—3

Bővebben értekezhetni e lapok szerkesztőségénél.

ÁRLEJTÉSI HIRDETÉS!

A „Nyiregyházi Terményesarnok” helyiségében folyó hó 18-án délutáni 3 órakor egy ujonan építendő izr. iskolára árlejtés fog tartatni, a melyre vállalkozók tisztelettel meghívotnak.

(123) *1

Az izr. hitközség.

LEGKITÜNÖBB

SZÉPÍTŐ-SZEREK.

Dr. BÉRINGUIER L.

KORONA-SZESZE

(A kölni víz quintessentiája.)

Eredeti üvegekben 1 frt 25 ujkr és 75 ujkr.

Kitünő minőségben nemesak mint illat- és mosdó-víz, hanem mint dicső gyógyverejű segédszer, mely az életszerveket élesíti és erősíti.

Dr. Borchardt orvostudor

NOVÉNY-SZAPPANA

Dr. BÉRINGUIER

NOVÉNYI HAJFESTŐSZERE

(Teljes tokban feké és csészékkel 5 frt.)

Mint tökéletesen czélszerűnek és teljesen ártalmatlannak ismert szert a hajak és szakál, ugy a szemöldök minden árnyazatu színre való tetszés szerinti tartós befestésére.

Dr. Lindes tanár

növényi rúd-hajkenőcse

fokozza a haj fényt és hajlékonyságát, alkalmas egyszersmind a hajdomoknak épentartására. — Eredeti darabja 50 kr.

Dr. BÉRINGUIER

NOVÉNYGYÖKÉR-OLAJA

hosszasabb használatra elégséges üvegekben ára 1 frt.

A legalkalmasb növényeszekből készítve, a haj és szakál épentartása, erősítése és szépítésére, ugy szinte a kellemetlen fejkorpa és sömörképződés megátlására.

Dr. Suin de Boutemard

FOGPASZTÁJA

egész és fél csomagocskákban 70 kr és 35 kr.

A legjutányosabb, legkényelmesebb és legbiztosabb szer a fogak és foghús épentartása és tisztítására; e paszta egyszersmind az egész szájuiregnek igen jótékony üdöséget kölcsönöz.

BALZSAMOS OLAJBOGYÓ-SZAPPAN.

Mint szelid és hathatós mindennapi mosdószert, még a leggyöngébb bőri hölgyek és gyermekek számára is igen ajánlatik. Eredeti csomagban 35 kr.

Dr. HARTUNG

CHINAHÉJ-OLAJA

a haj tenyésztésére és szépítésére a legjobb chinahéj leőzése balzsamolajjal. Ára 85 kr.

Dr. Hartung NOVÉNY-HAJKENŐCSE

a leghathatós, táplálóbb folyadékok és növényrészekből, a hajnövelés előmozdítása és élesztésére. Ára 85 kr.

Valamennyi fennebbi czikk, mint feltünő tulajdonságuk által dicséretesen bebizonyult tárgyak valódiságukérti jóállással kizárólagosan kaphatók Nyiregyháza: Reich B. és Pavlovits Imre kereskedéseiben; H-Böszörmény: Lányi M.; Debreczen: Csanak J. keresk.; Rothschnack Emil gyógyszer. Gérey és Hannig; Miskolcz: Medveczky F. és ifj. Spuller F.; N-Bánya: Haracek J.; N-Károly: Schöberl K.; N-Kálló: Mandl S.; Nyir-Bátor: Legányi Ed.; Szoboszló: Tury Jakab uraknál.

(89) *—4